

Sygn. akt II Ka 731/23

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 listopada 2023r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	sędzia (del.) Paweł Mądry
Protokolant:	sekr. sąd. Beata Wilkowska

po rozpoznaniu w dniu 14 listopada 2023 r.

sprawy **A. K. (1)**

obwinionego o czyn z art. 119 § 1 kw i in

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżycielkę posiłkową

od wyroku Sądu Rejonowego w Sokołowie Podlaskim

z dnia 1 sierpnia 2023 r. sygn. akt II W 243/23

uchyła zaskarżony wyrok w całości i sprawę A. K. (1) przekazuje Sądowi Rejonowemu w Sokołowie Podlaskim do ponownego rozpoznania.

Sygn. akt II Ka 731/23

UZASADNIENIE

A. K. (1) został obwiniony o to, że:

I. w dniu 24 października 2022 roku około godziny 16:00 w miejscowości (...), gm. S., pow. (...), woj. (...) dokonał kradzieży trzech wkładek zamków drzwi garażowych o łącznej wartości 150 zł na szkodę A. K. (2), tj. o wykroczenie z art. 119 § 1 kw;

II. w miejscu i czasie jak w punkcie I, umyślnie dokonał uszkodzenia klamki z szyldem w drzwiach garażowych, powodując straty w wysokości 250 zł na szkodę A. K. (2), tj. o wykroczenie z art. 124 § 1 kw.

Sąd Rejonowy w Sokołowie Podlaskim wyrokiem z dnia 01 sierpnia 2023r. w sprawie II W 243/23 uniewinnił A. K. (1) od dokonania zarzuconych mu czynów oraz orzekł o kosztach procesu.

Apelację od wyroku Sądu Rejonowego złożyła oskarżycielka posiłkowa zaskarżając wyrok w całości. Skarżąca podnosząc zarzut błędu w ustaleniach faktycznych wniosła o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy obwinionego do ponownego rozpoznania oraz o uznanie A. K. (1) za winnego zarzuconych mu czynów. Nadto w apelacji wniosła o przeprowadzenie dowodu z zeznań wskazanych świadków.

Na rozprawie apelacyjnej oskarżycielka posiłkowa podtrzymała wniesioną apelację i wnioski w niej zawarte.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja wniesiona przez oskarżycielkę posiłkową jest zasadna, a zawarty w niej wniosek o uchylenie zaskarżonego wyroku zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Okręgowy podziela w całości zarzut apelacji sprowadzający się do stwierdzenia, że Sąd Rejonowy błędnie uznał, iż czyny objęte wnioskiem o ukaranie zostały popełnione w dniu 24 października 2022r., a w konsekwencji błędnie uznał, że obwiniony nie popełnił tych czynów, gdyż w tym czasie przebywał w innym miejscu. Nie kwestionując ustaleń faktycznych Sądu I instancji co do tego, gdzie był i czym zajmował się obwiniony w dniu 24 października 2022r. należy wskazać, że zawiadomienie o wykroczeniu złożone przez A. K. (2) dotyczyło zdarzenia z dnia 23 października 2022r. W sposób oczywisty z akt sprawy wynika, iż interwencja funkcjonariuszy Policji w miejscowości K. została przeprowadzona w dniu 23 października 2022r., zaś jej przedmiotem było ujawnienie przez pokrzywdzoną uszkodzenie drzwi garażowych i kradzież wkładek zamków (notatka urzędowa z k. 1). Okoliczność złożenia zawiadomienia o wykroczeniu w dniu 24 października 2022r. zapewne stała się podstawą do błędnego sformułowania przez oskarżyciela publicznego opisu czynów objętych następnie wnioskiem o ukaranie (w opisach tych czynów wskazano właśnie datę 24.10.2022r.), choć zarówno z zawiadomienia (k. 6) jak i pierwszych zeznań A. K. (2) wynika, że zdarzenie miało miejsce w dniu 23.10.2022r. Z tych powodów zbędne było prowadzenie postępowania dowodowego przez Sąd Rejonowy w celu ustalenia czy obwiniony w dniu 24 października 2022r. przebywał na działce w K., a w konsekwencji czy mógł tego dnia dopuścić się zarzuconych mu wykroczeń.

Sąd Okręgowy zgadza się także z zarzutem oskarżycielki posiłkowej, że zupełnie dowolne i sprzeczne z materiałem dowodowym jest stwierdzenie Sądu I instancji o tym, że „nawet jeśli przyjąć, że w/w czyny popełnione zostały w dniu 23 października to i tak brak jest dowodów, które potwierdziły, że popełnione zostały one przez obwinionego”. Tymczasem w tym samym uzasadnieniu Sąd Rejonowy przyjął, że uznaje za wiarygodne zeznania D. P., która podał, iż w dniu 23 października 2022r. widział obwinionego na działce w K. przed przedmiotowym garażem. Ta poszlaka w powiązaniu z treścią zeznań pokrzywdzonej prowadzi do jednoznacznego wniosku, iż to obwiniony usiłując odzyskać dostęp do garażu, dokonał zniszczenia drzwi garażowych, a następnie wymontował i zabrał w celu przywłaszczenia co najmniej dwie wkładki zamków drzwi garażowych. Wprawdzie zeznania A. K. (2) należy oceniać ostrożnie, mając na względzie istniejący pomiędzy stronami konflikt, co zasadnie zauważa Sąd Rejonowy, to jednak nie należy kwestionować ich wiarygodności jedynie z tego powodu. Przecież sam fakt dokonania zniszczeń czy braku zamków został stwierdzony przez funkcjonariuszy Policji na miejscu czynu w dniu 23 października 2022r., zaś z akt sprawy nie wynika, aby poza stronami był ktoś jeszcze tego dnia na tej działce. Z zeznań pokrzywdzonej i wyjaśnień obwinionego złożonych na rozprawie odwoławczej wynika, iż obwiniony w dniu 19 października 2022r. utracił dostęp do przedmiotów zamkniętych w tym garażu wskutek działania pokrzywdzonej, zatem miał powód do przełamania tych zabezpieczeń przebywając na działce w dniu 23 października 2022r. Zdaniem Sądu Okręgowego, jest to kolejna poszlaka wskazująca na sprawstwo obwinionego.

Mając na względzie powyższe rozważania należy uznać, że w sprawie materiał dowodowy stanowił dostateczną podstawę do przyjęcia sprawstwa obwinionego. Z uwagi na zakaz wynikający z art. 454 § 1 kpk, mający zastosowanie w sprawie o wykroczenia na podstawie art. 109 § 2 kpw, Sąd Okręgowy nie mógł ukarać obwinionego, zatem w sprawie zachodzi postawa do uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Sokołowie Podlaskim.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Rejonowy powinien przeprowadzić postępowanie dowodowe w części, tj. przeprowadzić dowody istotne jedynie w zakresie ustalenia tego, czy obwiniony mógł dokonać zarzuconych mu czynów w dniu 23 października 2022r. Dodatkowo rozważy zasadność przesłuchania świadków wskazanych przez oskarżycielkę posiłkową w apelacji. Sąd Rejonowy winien nadto ustalić, czy w sprawie doszło do kradzieży dwóch czy trzech wkładek zamków drzwi garażowych, gdyż z wydruków fotografii wykonanych przez jednego z policjantów (k. 2) wynika, że w jednych drzwiach garażowych była wkładka zamka w czasie interwencji policji. Nadto Sąd Rejonowy, orzekając w sprawie, winien rozważyć zasadność zmiany opisu czynów w zakresie czasu popełnienia wykroczeń.

Z tych względów Sąd Okręgowy orzekł jak w wyroku.